

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143322
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячною в разі 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВАХ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

В джунглях польської політики.

II.

Репресійний демарш уряду Пилсудського на Білоруси, завершений самовільним ув'язненням білоруських послів, викликав нечувану радість у польському канібалістичному таборі. Після минулорічного гравневого перевороту польські реакційно-шовіністичні партії попали були в досить сильну депресію і меланхолію, бо здавалось їм, що те, що становило їх основний жир, що робило їх єдиною рішучими в джунглях польської політики — себ-то боротьба з українцями і білорусинами, щонайменше злягідніє, якщо не припиниться. Цей самообман був майже загальний. Навіть комуністів пірвав він був до тої міри, що вони самочинно зголосили були свій акцес до акції Пилсудського. Тільки ми одні, знаючи характер і традиції польської політики, не далися захопити ніяким міражем, але це не перепиняє видавній по українськи тзв. інтернаціоналістичній пресі горлати про угодовість української дрібної буржуазії у відношенні до Пилсудського.

Але ледви минуло пірвоку, а мілорні настрої польського канібалістичного табору значно поправилися. Виявилось, що без огляду на те, хто стоїть при кермі влади в польській республіці, її політика є тверда, одностайна, незмінна — у відношенні до національних меншостей, визначена заздрісно бережливою любов'ю відшуканою традицією старої шляхетчини. «Революційний» уряд Пилсудського, настроєний, як кажуть, на федералістичну нуту, після безчинного хитання — приступив до широкої загрозою акції на Білоруси, акції, якої з повним правом міг би йому позавидувати навіть наймаркантишній визнавець швехпольської евангелії («*Myśli powstazego Polaka*»). Тим всемоло регабілізував себе «санашійний уряд» в очах народово-джунгалістичної опінії. І тому з приводу настроєвої видачі білоруських послів, якої безпідставність ствердив навіть пепесівець Ліберман, канібалістична преса з повним правом відаряс у найвищі ноти тріумфу. «Хтож остане на полі боротьби з розкладом?» — питає «*Kurier Warszawski*» і відповідає з гордістю: «Давна парламентська більшість!» — очевидно — з додатком найменшого і найвпливовішого соймового й міністеріяльного клубу («Клуб Праці»).

Коли пригадати історію останніх літ, то справді не можна вийти з дилі, як з державної точки погляду можна вести таку бездушну, пронаціонально-загарбницьку, таку безперспективну політику, як політика поляків у відношенні до білорусинів. Не дається заперечити, що з усіх народів, які колись входили в склад історичної Польщі, білорусини найбільше піддали були під польські впливи, навіть до тої міри, що частина білорусинів перейшла на лонно римо-католицької (себ-то тут, на сході — польської) церкви. На Білоруси ніколи не було таких могутніх національних і соціальних рухів, звернених проти Польщі, як нпр. у час. Що більше — навіть останні польські повстання (1863 р.) най-

шло було на Білоруси деякий відгомін, хоч дуже слабкий. Та коли мати на увазі поставу українського селянства до того повстання (яку досадно характеризує подія в Соловівці), то навіть слабкий відгомін безвиглядного повстання був уже великим успіхом польської державної ідеології на Білоруси. Білоруське національне відродження, не вважаючи на впливи російського поступового середовища, хоч зазначувало окремішність білоруської культури, не ставило більших перешкод між Білорусію і Польщею. Білоруська інтелігенція здебільшого застрягла в польських ідеалах. Тому й не диво, що з моментом розвалу царської імперії білорусини, маніфестуючи свої самостійницькі змагання, фактично хиталися між українським Київом і польською Варшавою. Фронт білорусинів був майже в цілості звернений проти більшовиків, хоч і неактивно. Те хитання між Київом і Варшавою з моментом страшного пожежу, що знявся на Україні, перемилося в рішеннячі симпатії до Варшави. Як тепер виявилось, арештовані польськими «федералістами» послы Тарашкевич і Рак-Михайловський навіть вели активну пропаганду на Білоруси в користь об'єднання з Польщею на федералістичних основах. Голова національного білоруського уряду Ластовський в добі Мирової Конференції дав себе навіть заманити Падаревському до Варшави, щоб там «по приятельськи» поєднатися з Польщею. І щож виявилось? Виявилось, що з хвилею, коли Ластовський найшовся у Варшаві, не тільки не продовжувало з ним «приятельських розмов», але вдобавок поставлено його в таке положення, яке рівнялося інтернуванню. Опісля прийшов рижський трактат з поділом білоруських земель, як і українських. Білорусини розчарувалися в «федералістичній» політиці Польщі, але ще зберігали надію, що тій частині білоруського народу, яка найшла в межах Польщі і якій польська конституція забезпечувала всі свободи, буде уможливлений щонайменше нормальний культурний розвиток. Замість того почалася ліквідація білоруського шкільництва, слабо розбудованого в добі німецької окупації і рівнобіжно польська цивільна і військова колонізація Білоруси. Польонофільські настрої серед білорусинів почали мінятися. Але посол Тарашкевич незмінно зберігав сліпу віру в добру волю «федералістичного» і «демократичного» табору і за це поплатився резигнацією з голоства в білоруському соймовому клубі. Його місце заняв був пос. Рогуля. Цей момент був моментом переломним. Найбільші польонофіли вийшли розчарованими, відкинули всякі надії на добру волю Польщі і розпочали організаційну працю серед білоруського народу, за яку важко пімстило на них республіканська і демократична Польща.

Розглядаючи й оцінюючи польську політику у відношенні до білорусинів та білоруські надії на Польщу, маємо наглядний вразок тих джунглів, в які затягнуто і наш народ. Є це може єдиний випадок у світі, що нарід, який покладав такі великі надії на своїх сусідів і який шукав з ними близького зв'язку, так

важко і болучо завівся у своїх сподіваннях і поплатився запроторенням в тюремні мурі своїх вибранців і провідників.

В боротьбі з еманципаційними змаганнями білоруського народу «санашійний уряд» найшов безмежну і всевіддану піддержку в польській реакції, яка на цілій лінії віднесла тріумф, хапаючи за горло «нац. меншости» безпосередньо навіть не власними руками, але руками «федералістичного» табору. Та цей репресійний демарш марш. Пилсудського, якого є ілюгом є кривава подія в польському Косові, з частію польських стрільців, одночасно відкрив дійсний зміст польського федералізму і раз на все зняв полуду з очей тих, які може на дні душі не тратили надії на сяке-таке виносиме життя в межах Польщі.

Рішучий негативний зворот у відношенні до західного сусіда, спричинений арештами послів і їх видачею судові, був несподіванкою для тих, що думали за одним махом зліквідувати еманципаційний білоруський рух. По першій захлистуочім опаніні прийшло прикре помхля. Відома польська мудрість по шкоді і тут найшла своє припорошення. Пепесівці голосно заявляють, що проголошений урядом проти білоруських послів матеріал не спирається на ніяких певних фактах, а тільки на домислах і комбінаціях.

«Національну політику — пише «Роботник» — треба змінити. Треба дбайливо опікою обняти господарські потреби східних земель. Тут лежать шляхи направи відносин, дійсної направи, сутньої, без якої положення не покращає».

В ту саму дутку грас і пос. Косцялковський, представник

міністеріяльного клубу, *alter ego* уряду, що затіяв усю цю історію з білоруськими послами. Населення — твердить він — все більше недоволене польським режимом. Очевидно, причину того всього бачить він — *risum teneatis!* — у підбурюючих радіючих промовах з Кенігсбергу, Ковна і Москви. Та всеж таки положення на Білоруси є *temento*-м для польського уряду. Треба бути наївним, щоб думати, що білоруський національний рух можна знищити. Але економічними засобами (кредитами, господарськими інвестиціями) можна притупити антипольське вістря білоруського руху. В теперішньому моменті положення є трагічне. Масові арешти роздратували населення, а за границя з переляком довідується на основі реферату пос. Добжанського, що в одній провінції польської республіки діються річі, які загрожують світовому мирові.

Шукаючи відвороту, півофіційний орган «Глос Правди», намагається тепер всю вину скинути на ендецію.

«Ендецька політика, та проклята політика націоналізму, загнала нас в колючий ріг, пхнула білоруські маси в обійми комінтерну (?!) і примусила (?!) до гострих заряджень. Реакція з радістю зустріла нагоду заманіфестувати свою державну вартість. Але майже надію, що нагода до того рода маніфестацій не повториться, бо вступаємо на шлях реформи, а з того шляху відкають хієни!».

Так виглядають джунглі польської політики, особливо політики національної. Після репресійного демаршу спроба відвороту при допомозі обману. Але даремне! Сьогодні ніхто не сумнівається у ваших сутніх намірах і знає, що ви всі одним миром мазані.

Українська участь у радянській дипломатії.

(Від власного кореспондента.)

Париж, 3. лютого 1927.

I.

До того, щоб польське питання знов могло бути на весь ріст поставлене на міжнародній області, та щоб могло бути рішене оконечно, себто тривкіше і — зі становища прав польського народу до своєї держави на своїй етнографічній території — справедливіше ніж воно сталося було з кінцем передостаннього століття, — до того треба між ін. також декількох передумов міжнародного характеру і так:

Треба, щоб здійснилося, розвинулося й поглибилось французько-німецьке замирення й співробітництво до тої міри, щоб Франція, одержавши, з огляду на стихійну італійську агресивність, від Німеччини задоволення дружньої неутральності на випадок воєнних ускладнень над Середземним Морем, дала Німеччині, явно або тихо, свободну руку на сході;

треба далі, щоб національні держави, які входять в нехолодово до радянського союзу, внутрішньо так сконсолідувалися з погляду соціального й господарського гарту й горожанських свобод, щоб справді могли притягати до себе народи, а не відстрашувати їх сектантсько-утопійними химерами і шиканами;

треба, щоб ті національні держави так сконсолідувалися з дипломатичного й військового становища, щоб вирости в бажаного, певного й надійного союзника французько-німецького порозуміння і в спілці з західними державами могли приступити до оконечної розв'язки як польського питання, так і інших наболілих національних питань східної Європи;

треба нарешті, щоб українська держава розвинулася до такої силки впливу, щоб Україна могла накинати дипломатії розв'язку польського (й волоського) питання в змислі українським.

Оце — неминучі передумови й етапи бажаної і присмислової розв'язки польського питання. Як бачите вони суцільно інакші як від мріян Дімовського про польсько-московський союз коштом українських земель, так від фантазій Бельведеру.

Щоб з нами, підярменого українською віткою, і не творилося; щоб нам і не приходилося робити з огляду на буденне і насущне *primum vivere*, — то не вільно нам ні на хвилину спускати з пильної уваги наведені вище точки тай поскромним силам нашим над здійснюванням тих передумов, кожний в своїй діяльності і кожний на своєму місці, працювати.

Маючи це на тямі, галицький громадянин певно з живою ціка-

— **Повінь образів.** Яку жінку
можуть у наших житті образи, про це ми
самі, коли приходимо до загибл
тири стіни, на яких люди ми висіли
оаз правдивого маляря. Та є народи і
та, де малярі і образи є більше як у
всіх краях всіх кліматичних малярі і всіх
омалює. Це Французи і Париж. Люди
омалять виставки офіційного мистецт
о садному, де є поросомо 1000 картин

затів, почалась нова т. зв. «салюну незалежних», де кожний малює може вивішувати свої праці, не проходячи через осуд журі. Є там 2000 малюнків і 4000 образів! А журба така, що за головами цікавих не видно малюнків. Хто хотів би тільки глянути на кожний підпис образу або саму його тему, не зупиняючись, не перейде всіх сал на протязі одної днини!

— **Малюнок до відома.** Італійська фабрика шовку *Salterio de Come* розписала конкурс з кількома нагородами в сумі 100.000 лірів за проект найкращої краватки в трьох-чотирьох колорах. Речень конкурс до 15. травня ц. р.; артисти всіх народів можуть брати участь. Перша нагорода 10.000 лірів. Подробіші можна дістати від секретаря конкурсної комісії *M. Guido Cassi, Milano, Viale Viare 13.*

— **Нові листи Достоевського.** У Москві вийшли друком невідомі досі листи Достоевського, які кидають не один новий промінь на постать одного з найбільших повістьових ситів. З них бачимо, що Достоевський кохав до божевілья свою другу жінку, Анну Григорівну, одночасно причиняючи їй великі муки своїм безладним життям і пристрасною до гри. Його вічно мучили ласкі сини, в яких він бачив свою дочку сиротою, над якою змушувалися. Будучи на чужині, зачитувався книжкою Іова. Захоплювався Пушкіним, зате мало цинив інших російських письменників. Дратувало його, що Толстому платять двічі більший гонорар, а «Анну Кареніну» вважав нудною. Коли Толстой відмовився в 1880 р. взяти участь у святі Пушкіна, Достоевський уважав його божевільним. Його вислали до Ясної Поляни, але він туди не поїхав і з Толстим не зустрівся ніколи. На чужині, в накрашених містах, нудує. Його дратують «літер, німці та хмари». Росіяне на еміграції є поверховні, динні, чванливі та дурні. Він не в силі знайти у виснаженні одного земляка, з яким міг би розмовляти, не з огляду на свої моральні прикмети — як каже — бо про них судитиме Бог, а не причини умовного розвитку!

— **Чи звірята мають душу?** Є це одна з тих тем, над якими людство думало від століть. Є звірята, що ніколи не перевищують інтелектуальних диких людей, є люди, що падають нижче як звірята. На поставлене питання дала свіжу відповідь «Французька Академія» себто 40 «безсмертних», яких головним обов'язком є складати словник французької мови. Цими діями дійшли вони в своїй праці до слова «*mémoire*» (пам'ять) і мали подати дефініцію цього слова. Повстала довга дискусія, чи можна признати пам'ять звірятам. Раз перевернула думка, що навіть найнижчі створіння, як інфузорії, мають душу, отже й пам'ять. Та це було би надто грубо сказати у відношенні до себе, людської душі. Скінчилось компромісом: душа звірята є другого ступеня; люди мають душу першого ступеня. Зважаючи, що словник академії буде готовий за яких 4—50 літ, можна уявити собі здивування наших нащадків, які прочитають цю дефініцію. До цього часу «душа» і «пам'ять» людей і звірята перебудуть не одну ще еволюцію!

— **Світлова асциція.** В американській сенаті внесли проект, щоб призначити 8 міль. дол. нагороду винахідникам правдивого ліку проти рака. — Італійський астроном Вієтні дійшов до дивного погляду: що сонце — зимне і не світить, а світло та тепло є наслідком електричних гей, які йдуть від шість «зимої та темної» кулі. — В Італії переведено статистику нежонатих: є їх 8 міль, з чого уже 1.800.000 платять спеціальний податок, накладений на їх кар'єрну свободу. — Берлін має 14.000 поліцаїв, 2900 кримінальних агентів і 1700 адміністративних урядовців. — Ангійський інженер Каллі відкрив метал, який назвав «фоліум» і який, як він упевнений, зробить переворот у металургії. — Рукописи Леніна лежать у т. зв. ленінських інституті, у кінаті, де стіна, стеля та дошки зроблені із сталі загрубіли і метра. — Остання статистика міст СРСР, приносить такі числа: Москва 2.018.286 мешканців, Ленінград 1.611.103, Київ 491.333, Баку 443.333, Одеса 411.111, Харків 407.578, Ростов на Дону 302.416.

— **Зимна.** У кіні «Маруся» почалась нова фільма «Мораль вулиці», могутня драма в 10 актах з Бернером Краус, Емі Ева, Гофманом, Місо Панквас, Піхою та Ріманом.

Дописи.

Рішні. (Курс шевства.) В неділю 23. січня закінчено у нас шевський курс, улажнений Краєнім Патронатом ремесла і промислу у Львові (пл. Свободи 3.). Наука на курсі обіймала рисунки і краєній всякого роду зорів на черевки і чоботи. Шевці, що ходили на курс, виконали також практично різномодні верхи на обуву для себе і своїх. На улаженні на закінчення курсу вистави бачили ми наймодніші роботи, які могли заспокоїти навіть найбагатші бажанні. При закінченні вистави роздано фреквентантам курсу свідоцтва. Згаданий курс відбувся виключно заходами інж. Корнила Целенія, котрий не лиш прихистив курс та інструкторів безплатно в своїм домі, але й побачився в Патронаті за якнайбільшим угодженням для курсових кандидатів. Громада Ужова доставила тополя для курсу. Інструктори вислали на свій кошт Краєній Патронат; різномодні потрібних до науки машин і приладів доставив Патронат. Неба-

вом інж. Целенія задумує улаждити в Ужові спільно з Патронатом гарбарський курс, а то по тій причині, що тутешні шевці, як ніякі інші, виправляють самі шкіри на чоботи. Щоб отже поправити непрактикований вже інде спосіб їх виправи, має намір звернутись до Патронату в справі перевезення гарбарського курсу, бо, як зауважено, Патронат має у себе інженіра-спеціаліста для шкіряного промислу. Ось вам і буде зразковий примір праці серед і для нашого міщанства. Кілько то у нас умовин і нагоди до такої праці, як би лише трошки більше охоти й заінтересування у наших людей практичним знанням міщанської молоді обох полів! Чи наші міські «Просвіти» й «Народні Дому» не моглиб ожити свої діяльності подібною акцією для поправки долі нашого пригнобленого міщанства, котре, як ніколи ще дотепер, відчуває з одної сторони незасланий наступ ворожих сил, а з другої недостатку інтересу й забуття своєї рідної суспільності... Адже кожна згадана установа має одну чи більше кмість, що в звичайні дні стоять пусто, яких можнаб ужити в такі дні на ведення різних курсів з обсягу практичного знання, котре не менше дингає нарід, як освітя й організаційна праця. Требаб нам лиш освідомляти нашу суспільність і представити їй на примірах, що політичну незалежність здобувається передовсім шляхом незалежності культурної й економічної.

Перемишль. (Зразковий деканат.) В жертвенності на «Рідну Школу» почесне місце належить й нашому духовенству. Вищий або нижчий ступінь цієї жертвенності залежить від сили жертволюбності поодиноких жертводавців, а не менше від їх організованості та одностунності. Зразком такої гарної організованості й одностунності у виконанні громадянських обов'язків, є безперечно духовенство радимлянського деканату під проводом свого декана о. А. Борисевича. Поміняючи жертвенність духовенства цього деканату на інші національні цілі, слід піднести на цьому місці його зразкову й гідну наслідування жертвенність на «Рідну Школу». Перевели в себе постанову, що кожний парох має платити на «Рідну Школу» по 3 зол. місячно і цю постанову широко й точно виконали. Протягом двох років — від 1. IX. 1924 по 31. VIII. 1926 р. — 15 (аг. 16) священників цього деканату йдуть священники інших деканатів, які складають свої датки на «Рідну Школу» до каси Кружка в Перемишлі. За названих вігорі два роки зложили: 1) 12 священників медієвського деканату а) титулом членських вкладок 60 зол., б) титулом %, доходів 91009 зол. За священниками цього деканату йдуть священники інших деканатів, які складають свої датки на «Рідну Школу» до каси Кружка в Перемишлі. За названих вігорі два роки зложили: 1) 12 священників медієвського деканату а) титулом членських вкладок 22 зол., б) титулом %, 306 зол., 2) 11 священників нижанківського деканату а) титулом чл. вкл. 14 зол., б) титулом %, 148 зол., 3) 13 священників добромільського повіту (за 1924/25) а) титулом чл. вкл. 22 зол., б) титулом %, 136 зол., 4) 10 священників порохніського деканату а) титулом чл. вкл. 8 зол., титулом %, 95 зол., 5) 10 священників перемишльського деканату титулом %, 67 зол. Один священник склав окремо, таксамо священник м. Перемишля складали окремо. — Отже 71 (72) священників названих 6 деканатів зложили за 2 роки а) титулом членських вкладок 126 зол., титулом відсотків 166219 зол., в тім сам радимлянський деканат 60 зол. + 91009 золотих.

Белз. пов. Сокаль. (Ткацько-килимарські курси Кружка «Рідної Школи» у П. Т. в Белзі. Курс крою і шиття Кружка «Рідної Школи».) Кружок «Рідної Школи» у П. Т. в Белзі влаштує 3-місячні ткацько-килимарські курси в Белзі. Навчання на курсах почнеться 16. лютого і буде продовжуватись до 15. травня ц. р. Науку на курсах вести будуть вишколені сили з загальною, фаховою, академічною освітою. Учениками курсу можуть бути як мушчини, так і жінки з починеною народною освітою. За навчання треба буде платити 15 зол. місячно, а коли учасників буде понад 30, то 10 зол. до каси Кружка. Навчання буде відбуватись від 9 год. рано до 12 год. вполудне і від 2 год. до 5 попол. В програму навчання уйдуть такі предмети: 1. Богатство нашої землі як основа рідного промислу. 2. Наука про текстильний матеріал і його практичне вихиснування. 3. Теорія ткацтва і практичні виправи. 4. Наука про килимартство з окремим углядженням народних мотивів і практичні виправи. 5. Теорія кооперативу. 6. Книговодство. 7. Торговельне і вексельне право. 8. Рахунковість. 9. Кореспонденція. 10. Відомості з історії і географії рідного краю. Зголошення учеників приймає канцелярія д-ра Іллі Салагуба-адвоката в Белзі. — Дня 3. II. ц. р. відбулося закінчення 3-місячного курсу крою і шиття, що його улаштував Кружок «Рідної Школи» у П. Т. в Белзі. В гарно прикрашений сал Народного Дому зібрались учениці на святоче закінчення курсу, де була улажджена дуже гарна виставка різноманітних, солідних праць молоденьких курсисток. Завдяки енергійній та пильній учительці Анні Крауц кожній учениці була змушена братись добре за працю та науку, як свідчили відповідні учениці при кімшаві іспиті. З лиця кожної учениці, святочо убраної, видно було задоволення та вдячність як для управи Кружка, так і для учительки. Голова Кружка короткими і широкими словами розспрацював з курсистками, дякуючи учительці за її працю й бажаючи всім пильності та праці й успіхів для свого поневоленого народу.

З судової салі.

Любомльський політичний процес.

Луцьк, 6. лютого 1927.

В Луцьку закінчився 4. п. м. черговий політичний процес проти 24 осіб (16 українців і 8 жидів), яких обвинувачувало за приналежність до К. П. З. У. Обвинувачені походили майже всі з міста Любомль. Один з них сидів у тюрмі в Ковлі, двох у Луцьку, всі інші відповідали з вільної стопи (були на волі за кашено).

Акт обвинувачення був збудований на доносках конфідентів і зізнаннях агентів дефензиви, немовто підсудимі відбували нелегальні зібрання й таємні наради. Доказ їх «вини» — кілька комуністичних брошур і газет, найдених у них в часі ревізії. Всі ті видання були наскрізь легальні — з виїмкою двох комуністичних видоз.

На розправі, що тягнулася чотири дні, зізнавало 16 свідків прокуратури і біля 100 свідків оборони. Всеж таки присуд прочитано вже 4. п. м. А саме засуджено 3 обвинувачених жидів: Лейбу Кагана на 5 літ тяжкої в'язниці, Зельмана Рубінштейна на 5 літ, а Герша Тавна на два роки. Решту, себто 21 осіб, оправдано. Більшість їх сиділа в слідчій в'язниці від 6—15 місяців.

†

За душі бл. п.

Анатолія і Йосифа ВАХНЯНИНІВ

відправиться в п'ятницю, дня 11. п. м. Заупокійна тиха Служба Божа в Волоській Церкві о 8-й год. рано, на котру запрошує Родина.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддніпрянського Театру О. Міткевич:

Устрики:
Четвер 10. II. — Чесна Сузанна.
П'ятниця 11. II. — Вій.
Субота 12. II. — Вихрест.
Неділя 13. II. — Прощальна вистава: Ніч під Івана Купала.

Театр в скорім часі завітає до Львова з новим репертуаром як Андреева «Сім повішених» і інші і дасть кілька вистав. 2—3

Залищичина — позір! Загальні Збори Кружка «Рідної Школи» в Залищичинах відбулись 18. II. 1927. (п'ятниця) в салі Народного Дому о 1-й год. по пол. На денному порядку реферат відпоручника Головної Управи з Львова. Повинні обов'язково явитись не тільки всі місцеві українці, але й представники з кожної громади залищичинського й тулстенського округу. Дальший застій у цій ділянці немислимий. За нього мусілаб узяти на себе одвічальність у першу чергу інтелігенція повіту. Тому й інтелігенти повинні не тільки самі явитись, але подбати о як найчисленнішу участь у цих Зборах. 1490 1—1

Продовження Загальних Зборів Філії Просвіти у Дрогобичі відбудуться дня 14. лютого 1927 р. о год. 12:45 пополудні в Дрогобичі в Народній Домі з отриманим порядком: 1. Вибір трьох заступників Виділу Філії і Контрольної Комісії. 2. Дискусія над звітом про діяльність Філії за минулий рік. 1478 1—1

ДРІБНІ ОГолошення.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ** **ПЕРЛОВИ** Ігнатівич Львів. 956 62-7

2 ПАННОЧКИ з інтелігентного дому прийму на станцію. Євгенія Гриньковська, Глубока 21/II. 1477 3—3

УКРАЇНСЬКИЙ НАДДНІПРЯНСЬКИЙ ТЕАТР під дир. О. Міткевич прийме зарад до хору: альта, сопрана, а також тенора-сопрана. До оркестру: II. скрипку, флет і бас. Рефлектувати можуть лише музиканти з театральних оркестру. — Зголошення з фотографічними картками і умовами надсилати до Адміністрації Театру. Адреса: «Діло». 1482 2—3

4 ЗОЛ. коштує цукорничка з лопаткою з хінського срібла у Мандя, Коперника 14. 1365 9—7

ЕЛЕГАНТ своєрідна і найліпша паста до обуві — жадайте все і всюд. 1481а 1—10

ГОНЦЕСІОНОВАНИ через Міністерство Курси крою, моделювання і шиття Олени Вархалувною, вул. Кохановського 10. Курси для пань на власних матеріалах. Фаховим з правом видавання свідоцтва. Форми виконус після мери і журналі. 1337 10-10

ВЖЕ вийшов «Шематизм Львівський» Асепархії на рік 1927. Ціна 12 зол. (з пересилкою 1270 зол.). Також «Адресник всіх наших священиків в Америці», ціна 10 сот. — Можна набути в свящ. Кооперативі «Благоді допомога» у Львові, вул. Корняків 1/II. — Чековеkonto Р. К. О. Варшава 4. 133229. 1471 1—2

МІСЦЕ ЗАСТЕРЕЖЕНЕ ДЛЯ ФІРМИ

„ОПТИМА“

АКЦІНА СПІЛКА
ДЛЯ ЧОКОЛЯДОВИХ
І ЦУКОРНИЧИХ ВИРОБІВ
В КРАКОВІ

СТАРША жінка, пошукує місця у візантійському священика. Займеться цілою господаркою і дітьми. «Праця». *Poste restante* Задвіре. 1485 1—1

КАВАЛЕР заможний оженидуться з пильною пристійною, здоровою, високою. — М. Федевич, *poste restante* Перемишль, легітимації 3816. 1487 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає

Хто ще не спробував знаменитий помазок з вишніми незрілого виробу

„Фортуни Нової“

Спеціаліст недуг печіні, серця і жовудка 1458 4—20

Д-р ФЕЛІКС ГАН

Львів, Городецька 46. Тел. 834.
Пересилання Рентгену.

Найкращим способом умиряючим

РЕВМАТИЗМ

ЛОМАННЯ БІЛЬ ГОЛОВИ І ЗУБІВ
є випробованням 30 літ
І НАТОРОДЖЕНИЙ
МЕДАЛЯМИ.

СЕМІКА
І АПТИКА
АТЕМПОЛІ
ДОНАВУТЯ ВСЮДИ
ВІДНІ ГОЛОВНИЙ СКЛАД ВІСНІКОВ
АПТИКА МІКОЛАША
Львів

— 20 літ існуюча фірма —

І. Дрекслер і Сини

Львів, пл. Капітульна ч. 2.
Перероблює ковдри по 7 зл.
Материал по 8 зол. — на протязі 24 год.
Покриття на ковдри і матеріал в великій виборі. 5—5

ІНСТИТУТ DE BEAUTE

Перший фризьсько-перукарський салю для Пань. Чесання, ондольовання і водні ондуляція, електричний масаж лиця, стріження волосся *a la garçonne*, геніоальне волосся на всіх колорах. Виносчальна перука на маскаради. **Львів, Дичаківська 1448** 19. — Позір на фірму. 4—4

МОТОРИ на ГАЗ (газогенератори) також на ролу, нафту, бензину і електрику на **ДОГІДНІ СПЛАТИ**, різномодні машини, Турбіни, Трансмисії, Сітк Газу, Паси, Гурти, Токари, Вертярки, Гіблярки, Пили, Помпи, Преси до олію, Преси до дахівок, Зализи Печі, асфальк зняряддя, Сталь, Бляху, поручає фірма

„ПІЛЬОТ“

Централа у Львові, Баторого ч. 4. 1408 3-10

1453 **СВІЙ ВИРІСІ** 2—2
Найліпші паперці до **„КАЛІНА“** курення — фабричні кооперативні — будувачі в Тернополі.

Одинокий у Львові через Ford Motor Company авторизований спеціальний вартет до авторизованих «Ford» і орг. складови всти 1339 по фабричних цінах поручає 3—3

Витовд Транда

Львів, Подлесного ч. 2.